

РЕШЕНИЕ

№ 1287

гр. В., 01.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20233110202948 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на А. Д. П., ЕГН *****
срещу НП № 433а-273 от 27.02.2023г. на началник на І РУ към ОДМВР- В., с
което му е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 300 лева
за нарушение на чл.8 ал.3 и ал.4 от ЗЗД .

Жалбата е допустима, подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН.

С жалбата въззивникът моли да бъде отменено наказателното постановление. Сочи, че детето било поверено на грижите на близък роднина, но защо той не е издирен и намерен, няма представа. Сочи още, че помислил, че е санкциониран въз основа на Закона за задълженията и договорите и поради това не предприел действия по възражение или обжалване на акта.

В с. з. въззивникът се явява лично.

Представител на органа, издал НП не се явява. В молба изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира възнаграждение.

След преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установена следната фактическа обстановка :

На 10.12.2022г. около 00,30 часа полицейски служители към І РУ на МВР, сред които св. К., установили дете - непълнолетната Е.А. П.а, която се намирала извън дома си без придружител - в гр. В., М.г., до заведение «м.».

Впоследствие - на 10.12.2022г. полицейски служител съставил акт за установяване на административно нарушение срещу бащата на детето - въззивника П.. В съдържанието на акта като нарушение било вписано, че въззивникът, като родител допуснал непълнолетната си дъщеря да е навън, на обществено място, без да я придружава пълнолетно дееспособно лице.

Съставеният акт за установяване на административно нарушение бил надлежно предявен на въззивника, който не отбелязал в графата за възражения такива. В срок възражения не постъпили по административно наказателната преписка.

В сведение и непълнолетното лице , и въззивника П. потвърдили, че Елизабет П.а се е намирала на мястото, на което била установена от полицейски служители, без пълнолетно дееспособно лице, което да я придружава.

Сам въззивникът П. изразил съжалението си от тази своя постъпка и посочил, че занапред ще се постарее да не нарушава закона.

На 27.02.2023г. въз основа на съставения акт е било издадено и НП, видно от обстоятелствената част на което наказващият орган е възприел изцяло описаната в АУАН фактическа обстановка. На нарушението била дадена правна квалификация по чл.8 ал.3 и ал.4 от Закона за закрила на детето и на основание санкционна норма на същия закон, на въззивника било определено административно наказание.

Горната фактическа обстановка, описана в съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление се установява от събраните гласни и писмени доказателства-показанията на св. К., сведения от непълнолетното лице и въззивника П. и др.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН констатира следното : съставеният акт и въз основа на него издаденото НП са съставени при спазване и правилно приложение на материалния закон. По отношение спазването на процесуалните правила - и при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени всички срокове и процедури по ЗАНН. Акта за установяване на административно нарушение и НП съдържат реквизитите , изискуеми от чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Административно наказващия орган на база на събраните по преписката доказателства е направил единствения възможен извод за извършено нарушение по ЗЗДетето, като след разследване на обстоятелствата на извършване на нарушението е дал правна квалификация на извършеното от въззивника нарушение.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 3 от ЗЗД предвижда, че родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което наруши чл. 8, ал. 3, или родител, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което не осигури придружител по чл. 8, ал. 4, се наказва с глоба или имуществена санкция от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - с глоба или имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

Съгласно чл. 8, ал. 3 ЗЗДет, родителите, настойниците, попечителите или

другите лица, които полагат грижи за дете, са длъжни да го придружават на обществени места след 20, 00 ч., ако детето не е навършило 14-годишна възраст, съответно след 22, 00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18-годишна възраст.

Съгласно чл. 8, ал. 4 ЗЗДет ако родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, не могат да го придружат, те са длъжни да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22, 00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18 годишна възраст.

Разпоредбата на чл. 45, ал. 3 ЗЗДет включва в условията на кумулативност както неизпълнение на задължението на родителя по чл. 8, ал. 3, така и неизпълнение на задължението му по чл. 8, ал. 4 ЗЗДет. При изпълнение на едно от задълженията по чл. 8, ал. 3 или ал. 4 ЗЗДет не е налице нарушение. Иначе казано - един родител винаги би бил в неизпълнение на двете разпоредби, ако детето е само навън, след нормативно установения час и няма как да бъде допуснато нарушение само по един от текстовете. Ако детето е с придружител, то няма да има нарушение, тъй като ще е изпълнено изискването на чл. 8, ал. 4 ЗЗДет. Очевидно, законодателната воля е била да бъде санкциониран родител, който не е осигурил придружител за детето си, независимо дали това ще е самият той, или посочено от него друго пълнолетно лице.

За това, че изпълнителното деяние по чл. 45, ал. 3 ЗЗДет включва в условията на кумулативност както неизпълнение на задължението на родителя по чл. 8, ал. 3, така и неизпълнение на задължението му по чл. 8, ал. 4 ЗЗДет е и преобладаващата съдебна практика в повечето съдебни райони, обективизирана в редица актове, включително, но не само - Решение № 160 от 15.09.2020 г. на АдмС - В.Т. по к. а. н. д. № 10119/2020 г.; Решение № 2345 от 12.12.2018 г. на АдмС - Б. по к. а. н. д. № 3114/2018 г.; Решение № 900 от 25.06.2020 г. на РС – В. по а. н. д. № 976/2020 г., Решение № 154 от 14.09.2020 г. на АдмС – В.Т. по к. а. н. д. № 10122/2020 г. и др.

В случая в АУАН и в НП са посочени като осъществени две нарушения – на чл. 8, ал. 3 и на чл. 8, ал. 4 от ЗЗДт, включващи задължения на родителя да придружава непълнолетното си дете на обществено място след 22, 00ч., или при невъзможност за това - да осигури пълнолетно дееспособно лице за придружител, но фактически е описана само разпоредбата на ал.4. От анализа на цитираните нормативни разпоредби следва изводът, че разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗЗДт е в отношение на евентуалност спрямо тази на чл. 8, ал. 3 от същия закон. Двете задължения на родителя - да придружи лично детето и съответно да му осигури пълнолетен придружител на обществено място след 22, 00ч., когато детето е на възраст между 14 и 18

г., не могат да възникнат едновременно. Ако родителят не е в състояние да придружи лично детето, то за него възниква задължението да осигури пълнолетен придружител. В тази връзка е следвало да бъде установено дали за родителя е съществувала възможността да придружи детето си, и в случай, че тази възможност е съществувала, то нарушението би засегнало задължението по чл. 8, ал. 3 от ЗЗДт. В случай на установяване невъзможността на родителя да придружи детето и същото е било без придружител, тогава нарушена би била разпоредбата на чл. 8, ал. 4 от ЗЗДт. Поради това едновременното посочване като нарушени разпоредбите на чл. 8, ал. 3 и на чл. 8, ал. 4 от ЗЗДт представлява нарушение на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Лицето, сочено за нарушител, следва да е наясно за какво точно деяние е санкционирано. Освен това, обстоятелствената част на АУАН и НП следва да е максимално пълна, описваща всички релевантни обстоятелства. В случая констатираната неяснота точно кое от двете алтернативно посочени от законодателя нарушения е реализирано и налагането на две административни наказания за едно деяние налагат извод за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

По същество с НП на жалбоподателят е вменено нарушение на чл. 8, ал. 4 от ЗЗД за извършено нарушение съобразно който "Ако родителите, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, не могат да го придружат, те са длъжни да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22, 00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18-годишна възраст.

Посочената като нарушена норма в акта и има за признак от диспозицията си съответни задължения на родителите, попечителите или други лица, които полагат грижи за дете. Тази посочена като нарушена в НП - тази на чл. 8, ал. 4 от ЗДвП, която е въведена за първи път като нарушена в НП въвежда задължение на посочените в ал. 3 лица ако не могат да придружат детето, да осигурят пълнолетно дееспособно лице за негов придружител на обществени места след 22, 00 ч., ако детето е навършило 14-, но не е навършило 18-годишна възраст. Действително е налице съответствие в описаните обстоятелствени части на АУАН и НП, като е посочено че "като

родител не е осигурил на пълнолетно дееспособно лице за придружител на обществено място след 22: 00 часа". Това обаче не може според съда да санира допуснатото нарушение на процесуалните правила, което е съществено, доколкото нарушава правото на защита на административнонаказаното лице да разбере за какво нарушение е санкционирано. Описаното създава противоречието и прави напълно неясна волята на АНО. Поради това невписването в АУАН и НП на идентична нарушена разпоредба, прави невъзможно произнасянето от страна на съда по годин предмет.

Недостатъкът не може да бъде саниран и посредством тълкуване на посочената в НП санкционна разпоредба на чл. 45, ал. 3 от ЗЗД, съгласно която: "Родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което наруши чл. 8, ал. 3, или родител, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което не осигури придружител по чл. 8, ал. 4, се наказва с глоба или имуществена санкция от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение – с глоба или имуществена санкция от 500 до 1000 лв. ". Т. е. санкционната разпоредба на чл. 45, ал. 3 също предвижда двете посочени погоре административни нарушения като отделни такива. Ако пък е имал воля на наложи санкция и за двете нарушения, то това би било нарушение и на разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН, в случай че е приел, че с едно деяние са извършени няколко нарушения, което също е недопустимо.

От извършеното нарушение не са установени реално причинени вреди или негативни последици на непълнолетния. Извършено е формално нарушение, което е с ниска степен на обществена опасност. По изложените съображения за съда процесното нарушение покрива всички критерии на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. При извършване на преценка дали са налице основанията на чл. 28 ЗАНН наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като по посочените горе критерии отграничи "маловажните" случаи на административно нарушение от нарушенията, обхванати от чл. 6 от ЗАНН. В случаите когато деянието представлява маловажен случай на административно нарушение, наказващият орган следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Като не е приложил посочената норма административнонаказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно НП. Това е така, съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г., НК. Според цитираната съдебна практика, когато деянието

представлява маловажен случай на административно нарушение, административнонаказващият орган следва да приложи чл. 28 ЗАНН, като преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка на законосъобразността на преценката по чл. 28 ЗАНН. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие с материалния закон.

Настоящият състав изцяло споделя трайно утвърдените в практиката принципни съображения, че при липса на изрична законова дефиниция на понятието маловажен случай в ЗАНН, то на основание чл. 11 ЗАНН субсидиарно приложение следва да намери НК, според чл. 93, т. 9 на който маловажен случай е налице когато с оглед липсата или незначителността на вредни последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на въззивника, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени изцяло.

Съдът споделя становището на въззиваемата страна, че санкцията не е самоцел. Тя има за задача да въздейства дисциплиниращо и в конкретния случай, предвид горните факти съдът намира, че налагането ѝ не е необходимо за да се постигнат предвидените от закона цели.

Предвид изложеното, НП следва да бъде отменено, а въззивната страна следва да бъде предупредена, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

С оглед изхода на делото съдът намира, че в полза на въззиваемата страна не следва да бъдат присъждани разноски.

Водим от горното, съдът постанови решението си.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 433а-273/27.02.2023г. на началник на I РУ ОДМВР-В., с което на А. Д. П. е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 300 лева на осн. чл.45 ал.3 от Закона за закрила на детето.

ПРЕДУПРЕЖДАВА А. Д. П., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвяне на мотивите.

Съдия при Районен съд – В.: _____